

CZATY. PIĘRWIOSNEK. TRZECH BUDRISÓW.
Ballady proze. Adama Mickiewicza

Die Bauer. Die Schlüsselblume. Die drei Budrisse.

DREI BALLADEN

aus dem Polnischen des Adam Mickiewicz

übersetzt von Carl v. Blankensee

Für eine Singstimme mit Begleitung des Pianoforte

compoud von

CARL LOEWE.

Op. 49. Heft **II**.

Eigenthum der Verlags-handlung.
Eingetragen in das Vereins-Verzeichn.

Pr. M.2

BERLIN,

in der Schlesinger'schen Buch- und Musikhandlung.

1846 n. 47.

Verzeichn. der erschienenen. Loewe. Balladen v. Heine, Goethe, Uhland, Eyrich, Arnim, und Logensius Op. 1 — 2. 20 — 23. Sonette nachbreit p. Hoff. Op. 47. Pr.
1 1/2 Thlr. — Oester. de Romanen franz. et d'Artemis indischer p. Hauptmann, Blangini, Bellini, Labitte, Lugin, Melikow, Meyerbeer, Peruvon etc. So. 20 u. 2. 2 Th.
— Roccini, Berkeggi o. Stoffegi. — Berkeggi, 36. Vrediere p. la voix de Soprano ou Tenor. — Dazai, Vocabiere p. l. voix de Soprano, 2. 10 u. de Basses. —
Surnachl. der belicht. Linden u. Geringe von C. M. v. Weber 25 R.; die von Zeltner y. N. — Meyerhaer, Robert le diable, Drama di Roccigno etc.

Mus 5408

DIE LAUER. (ZATY.)

3

Ukrainische Ballade von Mizkiewitsch,
comp. von C. Loewe.

Allegro.

Nº 1
GESANG.

PIANOFORTE.

Von dem Gar - ten - al - tã - kencht zum
Z o - gro - do - wój al - tany Wo - je -

Schlosse her - an der Woy - wo - de voll Wuth und voll Schrecken. Reisst die Vor - hã - ge fort von dem
wo - da zdy - szany bie - zy w zamek s wscieklo - so - ja i trwo - ga; od - chy - li - wszy za - stony, spoj - rzał

Ru - he - ort sei - nes Weibs, leer lie - gen die Dec - ken! Auf den
w lo - ze swój żony, spoj - rzał, zadrzał nie zna - laż ni - ko - go! Wzrok o -

cres

Bo - den er starrt, in den grei - si - gen Bart sei - ne Hän - de, die be - ben - den pac - ken, wild
pu - scht ku - ziemi, i rę - ka - mi drża - cemi si - we wą - sy po - kre - ca i du - ma. Wzrok od

cres

hebt er den Blick, wirft die Ärmel zu - rück, ru - tet Na - um den trenen Ko - sacken.
to - za od - wrocił, w tył wy - lo - ty za - rzucił, i za - wo - lał ko - za - ka Na - u - ma.

p *cres* *sf* *sf* *f* *stacc.*

sf *sf*

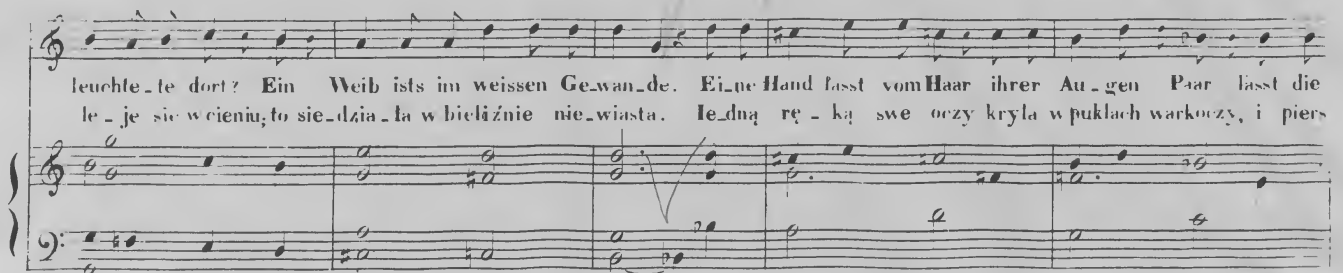
„Ha! e - len - der Wicht, wa - rum wa - ren mir nicht z - hen - te
„Hej, ko - za - ku, ty chamie, cze - mu w sa - dzie przy bramie nie - ma

sf *ff*

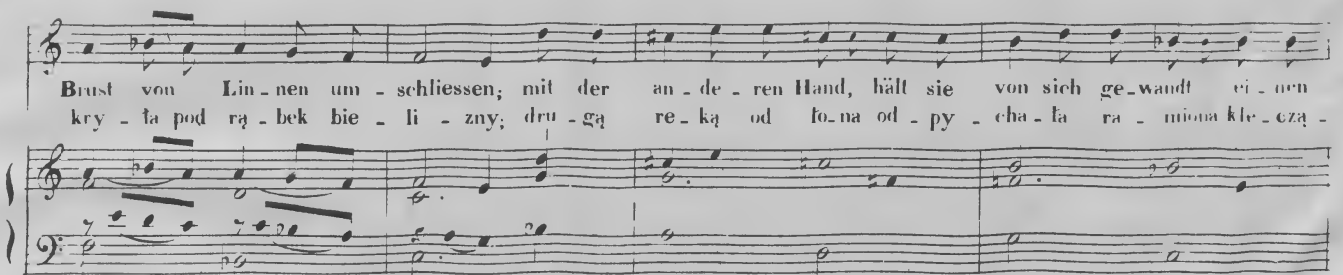
Nacht in dem Gar - ten die Hun - de? Die Jan - tschar - ke nimm dir und rei - che auch mir die ge -
no - ca ni psa, ni pa - chof ka? Weż mi tor - bę bor suczą i jan - czar - kę haj - duczą, i mą

zo - ge - ne Büch - se zur Stun - de." Al - voll - bracht dies Ge - heiss, schli - chen
strzel - bę gwintow - kę zdejm s kol - ka." Wzię - li bro - nie, wy - padli, do o -

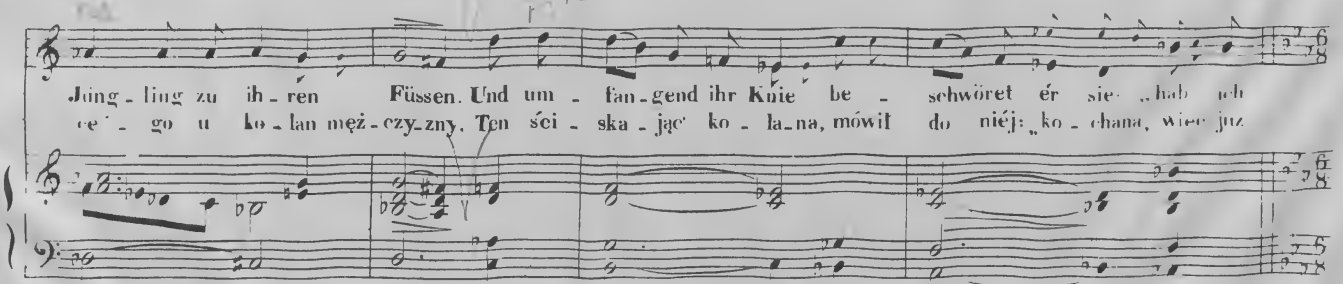
bei - de sich leis' zum Al - tan an der Mau - er Ran - de. An dem trau - li - chen Ort, was
gro - du się wkradli, kę - dy szpaler al - ta - nę ob - ra - sta. Na dar - nio - wem sie - dzeniu coś bie -

leuchte-te dort? Ein Weib ist im weissen Ge-wan-de. Ei-ne Hand lasst vom Haar ihrer Au-gen Paar lasst die
le-je sie w cieniu, to sie-dzia-ła w białiznie nie-wiasta. Ie-dną rę-ką swe oczy kryła w puklach warkoczy, i pier-

Brust von Lin-nen um-schliessen; mit der an-de-ren Hand, hält sie von sich ge-wandt ei-nen
kry-ła pod rą-bek bie-li-zny; dru-gą re-ką od-to-na od-py-cha-ła ra-miona kle-czą-

Jung-ling zu ih-ren Füßen. Und um-fan-gend ihr Knie be-schwöret er sie: „hab ich
ce-go u ko-lan męż-czy-zny. Ten ści-ska-jąc ko-la-na, mówił do niej: „ko-chana, wiec już

Un poco larghetto, dolente.

al - les denn, al - les ver - lo - ren? Hat den Händ - druck auch und der Seuf - zer Hauch der Woy -
wszystko, jań wszystko u - tra - cił? Na - wet two - je we - stehnieńa na - wet rękę sei - sie - nia Woje -

wod sich zu ei - gen er - ko - ren? Ich, der ich manch Jahr treu ei - gen dir war, soll dich meiden und se - hen dich
wo - do jwz zgó - ry za - placił? Ia, choć ta - kim za - pałem tyle lat cię ko - chałem, bę - dę ko - chał i ję - czał da -

nimmer? Er liebte dich nicht, doch das Gold hat Gewicht: du ver - kauftest ihm al - les auf im - mer!
le - ki; on nie kochał, nie jęczał, tyl - ko trzo - sem za - brę - czał: tyś mu wszystko prze da - ła na - wie - ki!

Ich eil - te zu dir von dem
Ja na wier - nym ko - ni - ku, przy - k się -

treu - en Thier, durch Sturm und Wetter ge - tra - gen! Um mit Seufzer und Kuss dir zum Abschiedsgruss gute
ży - ca pro - my - ku, biegnę tutaj przez chłody i śło - ty, bym cię wi - tał westchnieniem i po - żegnał życzeniem dobrej

Nacht auf im - mer zu sa - gen! " Sie wi - dersteht, wie er klagend auch fleht, dass sie
no - cy i dłu - giej pie - szczo - ty. " O - na je - szcze nie słucha, on jej sze - pce do u - cha no - we

sei - nes Leids sich er - barme, bis die Kraft ihr entschwand in der weh - ren - den Hand und sie
 skargi czy no - we za - kłęcia, aż wzru szo - na, zem - dło - na, o - pu - sei - ta ra - mio na, i schy -

Adagio *Allegro molto.* *pp sotto voce.*

hin - sank in sei ne Ar - - - me! Vom Ge -
 li - fa się w je - go ob - ię cia. Wo - je -

col una corda. *sempre pianissimo.*

sträuche versteckt auf den Bo - den gestreckt der Woy - wod und der Die - ner lie - gen, ziehn die
 wo - da sko zakiem przy - kłę knę - li za krzakiem, i do - by - li z za - pa - sa na - bo - je, i ob -

La-dung her-vor, und las-sen ins Rohr-vom Lad-stock ge-trie-ben sie flie-gen „Herr“
 cie-li ze-ba-mi, i przy bi-li szę flami prochu garse i gran-ku - lek we dwo - je „Panie!”

Hü - stert es sacht „mich hemmt ei - ne Macht: ich kann auf das Mäd - chen nicht
 ko - zak po - wia da „ja - kiś” bies nię na - pa - da: ja nie - mo - gę za - strze - lić tej

schossen; als den Hahn ich zog, mich ein Schau - er durch - flog, und zur
 dziew - ki. Gdyś pół - kur - cze od - wo - dził, zim - ny dreszcz mię prze - chodził, i sto -

Pfan - ne sah Thrä - nen ich flie - ssen. "Still, Hei - ße - ken Sohn! leh - re
 czy - ła się łza do pa - new - ki. "Ciszej, ple - mię haj - du - cze, ja - cię

wei - nen dich schon! nimm hier Lis - sa - er Pul - ver zum Zün - den! Ma - che
 pła - kać na - u - cę, masz tu spro - chem leszczyn - skim sa - kiew - kę: Pod - syp

schnell den Stein mit dem Na - gel rein, dann ihr Ziel lass die Ku - gel sich fin - den!
 za - pał a żywo, szczyć pa - znok - ciem krzesiwo, po - tén pal - niej wten łeb, lub w tę dziew - kę.

stacc

Hö - her! Rechts! Halt still! ich sel - ber - erst will den
Wyżej! w prawo! po - mału! czekaj me - go wy - strzału, pier - wej

cres

Brau - ti - gam strek - kén zü Bo - den." Der Ko - sack legt an, zie - let
mu - si w leb dostac' - Pan mło - dy." Ko - zak od - wiódl, wycelił, nie - cze -

tutte corde cres

Ped. ff

cen *do* *ff*

fest, spannt den Hahn und trifft ins Herz den Woy - wo - - - den.
ka - jąc wy - strzelil, i u - go dzil w sam leb Wo - je - wo - - - dy.

cen *do* *ff*

S. 19 40

DIE SCHLÜSSELBLUME.
PIERWIOSNEK.
(PRIMULA VERIS.)

13

comp. v. C. Loewe.

Nº 2.

PIANOFORTE

Allegretto grazioso.

lento

The piano introduction consists of two staves. The right hand plays a melody with eighth notes, starting on a high G and moving upwards. The left hand plays a bass line with eighth notes, starting on a low C and moving upwards. The tempo is marked 'Allegretto grazioso' and the time signature is 6/8. The piece begins with a piano (p) dynamic and includes a first pedal point (Ped.) and a second pedal point (Ped.) marked with a cross symbol. The introduction ends with a forte (sf) dynamic and a decrescendo (dim) marking.

Ler - che zu des Früh - lings Ruhme hat ihr Erst - lings - lied ge - sun - gen, Blu - men - erst - ling
Z nie - bie - skich naj - rań - szą piosnek le - dwie za - dzwo - nil sko - wro - nek, naj - rań - szy kwia -

Schlüs - sel - blu - me hat - - - sich gold - nem Kelch ent - run - gen.
tek pier - wio - snek bly - - - snął ze zło - tych ob - sło - nek.

„Blümchen! ist zu früh ge - kom - ment!
 „Zu we - snie, kwiatku, za - we - snie!

Mit - ter - nacht haucht noch so kalt. Hast den Schnee nicht wahr - ge - nommen? feucht ist noch der
 Jeszcze po - noc mro - zem dmu - cha, z gór bia - ły nie ze - szły ples nic, da - browa je -

Ei - chen - wald Schliess die gold - nen Äug - lein wie - der, birg dich in der
 sze - nie su - cha. — Przy - mruż zło - ci - ste świa - tel - ka, u - kryj się pod

Mut - ter Schoos, eh' der Reif' dir mildeids los star - ren macht die zar - ten Glie - -
 ma - tki ra - bek, nim cię zgu - bi sro - nu zą - bek, lub chłodnej ro - sy pe rel - -

der.
ka " „Uns - re Ta - ge
„Uni - na - sze jak

cres

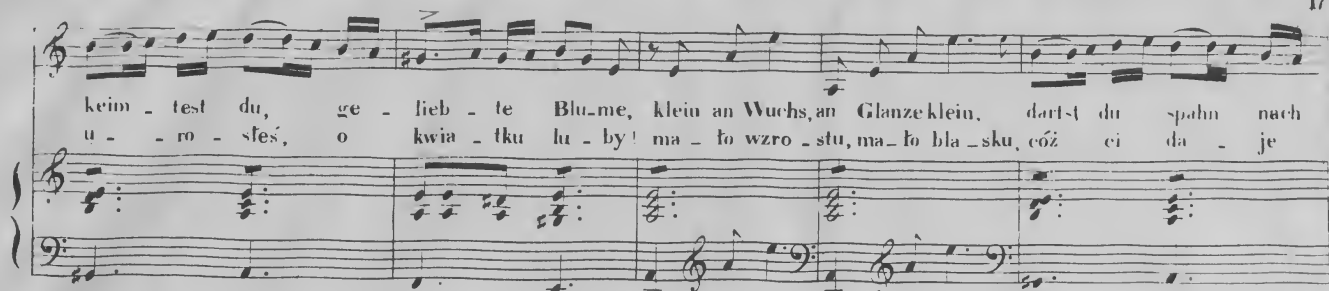
p

Fal - ters - ta - ge, Mon - gen Le - ben; Mil - tag Ster - ben. Gan - zem Herbst ich gern ent - sa - ge.
 dni mo - tyl - ka, ży - - ciem wschod, smięcią po - fu - dnie, le - psza w kwitniu je - dna chwil - ka.

ei - - - nen Lenz - tag zu er - wer - ben . Willst den Freunden Kran - ze brin - gen,
 jak w je - sie - ni ca le gru - dzie Czy dla bo - gow szu - kasz da - tku,

o - der der Ge - lieb - ten dein Wirst aus meiner Blüth ihn schlingen, solls der Kranz
 czy dla dru - ha lub ko - chanki, u - pleć wia - nek z me - go kwia - tku, wia - nek to

der Krän - ze seyn . " „ Unterm Gras, in wildem Hain
 bi - dzie nad wianki . " „ W podłej traw - ce, w dzikim la - sku

keim - test du, ge - lieb - te Blu-me, klein an Wuchs, an Glanze klein, dartst du spahn nach
u - ro - sles, o kwia -tku lu - by! ma - fo wzro - stu, ma - fo bla - sku, cóż ci da - je

sol - chem Ruhme? Wo sind dei - ner Schön - heit Pfän - der, wo der Tul - pe stol - zer Bund'
ty - le chlu - by? Ni to ko - lo - ry ju - trzen - ki, ni za - wo - je tu - li - pana,

Wo der Li - lie Licht - ge - wän - der, wo der Ro - se Brust so rund? Will zum Kran - ze
ni li - li - jo - we su - kien - ki, ni ro - zy pierś ma - lo - wana. U - pla - tam cie -

dich verflech - ten, doch wo - her so viel Vertraun? Freunde und Ge - lieb - te möch - ten,
 bie do wian - ka, lecz skąd - że u - Fno - ści tyle! Przy - ja - cie - le i ko - chan - ka

sie auch huld voll auf dich schaun? „Glaub's der Freund heisst
 czy cie po - wi - ta - ja mile? „Po - wi - ta - ja

mich will - kom - men, mich des jun - gen Früh - lings En - gel, Glanz nicht mag der
 przy - ja - cie - le mnie wio - sny miło de - j a - nio - fka; przy - jazni ma - bla -

Ped. *⊕ Ped.*

dim *p*

Freund_schaft trommen, Schal - - - ten liebt sie wie mein Sten - - - gel.
 sku nie wie - le, cie - - - nie lu - bi, jak me zioł - - - ka.

Ob ich werth der Lieb - sten Hän - de, sag's Ma - rie, Du himmlisch - heh - re! Für - der Erstlingsknospe
 Czym ko - chan - ki go - dzien rą - czek, po - wiedz, nie - bie - ska Ma - ryl - ko Za - pier - wszy mi do sei

rallent. *dolente.*

Spende wird mir - ach! mir ei - - - ne Zähl - - - re.
 pą - czek, zy - skam pier - wsza - ach! - - - tze tyl - - - ko.

cres *p*

WM B.P. w SZCZECINIE

5408

Wick, ew